

[Pelle Voigt]

er socialdemokratiets opfattelse, at der må gennemføres besparelser på forsvaret. Både fra SFs side og fra det radikale venstres side er der klart blevet givet udtryk for, at det er op til socialdemokratiet at bestemme, hvor store disse besparelser skal være. Men nu forventer vi rigtig nok, at socialdemokratiet sætter handling bag sine ord, uanset at det kan betyde problemer med de øvrige forsvarsforligspartier, som altså nu sidder i regering.

I statsministerens redegørelse fremhæves det som et positivt træk, at Europa i stigende grad taler med én stemme. Det kan ikke være nogen hemmelighed, at denne opfattelse er SF meget fremmed. Vi ser ikke som regeringen frem til den dag, hvor man ikke længere kan skelne Danmarks stemme fra forbundskansler Kohls og premierminister Thatchers stemmer. Vi foretrækker, at Danmark selv afgør, hvad dets udenrigspolitik skal gå ud på, og ikke blot optræder som et ekko af EFs store lande.

Men alligevel ser vi det som et fremskridt, at det politiske samarbejde i EF-landene i hvert fald på ét punkt har ført til, at Danmarks udenrigspolitik er blevet påvirket i en mere rimelig retning. Det drejer sig om Mellemøstenkonflikten. For godt 4 måneder siden besvarede den tidligere udenrigsminister, hr. Kjeld Olesen, en SF-opfordring til anerkendelse af PLO med at oplyse, at regeringen »... ikke havde planer om at ændre karakteren af de danske kontakter med PLO«. Det skete i et svar til hr. Riishøj den 23. juni 1982.

Alligevel er der på det seneste, ikke mindst på grund af presset fra en række andre EF-lande på Danmark, sket en klart positiv udvikling i Danmarks forståelse af det palæstinensiske problem og holdningen til den palæstinensiske befrielsesorganisation, PLO. Når de 10 EPS-udenrigsministre således i deres erklæring af 20. september 1982 hilser resultaterne af topmødet i Fez den 9. september som udtryk for »... deltagernes, herunder PLOs, enstemmige vilje til at arbejde for at opnå en retfærdig fred i Mellemøsten, omfattende alle stater i området, herunder Israel«, er det et vigtigt fremskridt. Fezplanen rummer nemlig som et helt afgørende element kravet om, at der oprettes en uafhængig palæstinensisk stat side om side

med Israel i de områder, Israel har holdt besat siden 1967.

Det er interessant at mærke sig, at de 10 udenrigsministers udtalelser om Fezplanen egentlig kan læses som mere positive end deres bedømmelse af præsident Reagans initiativ af 1. september, som de også hilser velkommen. Det står i øvrigt lidt hen i det uvisse, hvordan EF-ministrene forener deres positive holdning til Fezplanen, der forudsætter oprettelsen af en uafhængig palæstinensisk stat, med deres tilslutning til Ronald Reagans plan, der udelukker oprettelsen af en sådan palæstinensisk stat.

Vi finder det ikke desto mindre vigtigt, at den danske udenrigsminister mindre end 4 måneder efter, at regeringen har meddelt, at man ikke agter at ændre karakteren af de danske forbindelser med PLO, nu officielt mødes med PLOs udenrigsminister, Farao Kaddoumi, på EF-landenes vegne. Udenrigsministeren har udtalt, at man ikke heri skal lægge en anerkendelse af PLO, men vi har også bemærket udenrigsministerens svar til den skandinaviske PLO-repræsentants krav om dansk anerkendelse af PLO, sådan som det bl.a. fremgik af Jydske Tidende den 23. september i år, hvor udenrigsministeren bl.a. udtalte, at der realistisk i dag ikke tegner sig et andet lederskab for palæstinenserne end PLO.

Vi er tilfredse med, at udenrigsministeren efter mødet i det udenrigspolitiske nævn, hvor situationen i Libanon blev diskuteret, for første gang på den danske regerings vegne klart placerede den israelske regerings medansvar for massakrerne på de palæstinensiske flygtninge i lejrerne Sabra og Chatila hos Israel.

Vi forstår, at det er en besværlig og langsom proces, måske ikke mindst for en borgerlig regering, at se realiteterne i Mellemøsten i øjnene og forlade den hidtil fuldstændig ukritiske proisraelske politik og sikre det palæstinensiske folk bare et minimum af retfærdighed. Men det er godt at se, at processen er i gang, og vi udtrykker vort håb om, at den vil blive videreført til sin eneste logiske konklusion, nemlig at Danmark anerkender PLO som det palæstinensiske folks eneste legitime repræsentant, det vil sige anerkender PLOs ret til at forhandle på det palæstinensiske folks vegne med henblik på at opnå den uafhængige palæstinensiske stat,